

[Holger Eriksen.]

haft et sådant hastværk med at fremsætte forslag, da man jo trygt kunne gå ud fra, dels at et regeringsforslag ville blive fremsat, dels at det vil blive i det udvalg, som skal behandle regeringsforslaget, at den egentlige drøftelse kommer til at foregå. Men forslagsstillerne har vel ment, at det hastede med at komme først.

Nu er der jo imidlertid et gammelt ord, som siger, at hastværk kan være lastværk, og det synes jeg også forslaget i høj grad bærer præg af. I det foreliggende lovforslag hedder det bl. a.:

„Det tal, der angiver grundskyldpromillens størrelse, må højst udgøre 3 gange det tal, der angiver den gennemsnitlige størrelse af skatteprocenten i kommunen for de nærmest foregående 4 år.“

Det har den højtærede indenrigsminister allerede beskæftiget sig med. Men den ærede ordfører føjede i sin fremsættelsestale til:

„Vi ved meget vel, at det vil være nødvendigt at gennemføre visse overgangsbestemmelser.“

Hvorfor forelægger man så ikke det forslag, som man egentlig havde tænkt på at få gennemført? Det bliver jo dog alligevel overgangsbestemmelserne, som bliver det afgørende. Det forslag, der er fremsat, er under ingen omstændigheder fyldestgørende. Man har bare sagt: nu laver vi et løst udkast, så kan man bagefter selv finde ud af, hvad der i virkeligheden skal lægges i det. Jeg gad vide, hvad man ville sige, hvis et regeringsforslag, der blev fremsat, var lige så mangelfuldt.

Under disse omstændigheder finder jeg ingen anledning til at gå ind i en dybere drøftelse af noget, der jo egentlig knap nok eksisterer, og skal derfor nøjes med at fremkomme med nogle kommentarer til de fremsatte udtalelser.

Der er først eksemplerne fra de to kommuner, hvor den samlede grundskyldpromille er ca. 80, altså 8 pct.; herom siger den ærede ordfører (sp. 994):

„Dette er efter min opfattelse nær ved retsforbundets grundskyldspolitik gennemført 2 gange.“

Nu er det imidlertid således, at vurderingen i de nævnte eksempler er baseret på det, der er handelsværdien, når den offentlige behøf-

telse har den nævnte højde. Hvis en ejendom har en grundværdi på 10 000 kr. og man har en samlet grundskyldpromille på 80, vil det altså sige, at grunden har en værdi af 10 000 kr. + den kapitaliserede værdi af de 800 kr., der årligt skal svares til det offentlige. Hvis man derimod gennemfører fuld grundskyld, hvad enten den bliver baseret på 4 eller 6 pct. eller på noget helt andet, skal vurderingen ske uden hensyn til den forpligtelse, der hviler på jorden. Det er en væsensforskel, som jeg dårligt kan tænke mig det ærede medlem kan være uvidende om, og jeg beklager derfor, at han har brugt udtryk, der kan virke vildledende.

Det er rigtigt, at der er en meget stor forskel i de forskellige kommuners ejendomsbeskatning, og den konsekvens, man skulle vente sig deraf, måtte være en tilsvarende forskel i ejendomspriserne. Den, der køber en landejendom, er jo dog som regel ikke nogen tåbe; han ved, hvorledes ejendomsbeskatningen er i den kommune, hvor han eventuelt vil købe, og derfor må man forvente, at han indretter sit bud med disse beskatningsforhold for øje. Imidlertid har det været næsten umuligt at påvise nogen egentlig forskel i landejendomspriserne i de forskellige kommuner.

Dette forhold må have en forklaring, og denne forklaring kan som nævnt ikke ligge i, at køberne ikke ved, hvad de går ind til. Det er mere sandsynligt, at den må søges i, at den kommune, der har en høj ejendomsbeskatning, som regel til gengæld har en lav personlig beskatning, således at det ene så nogenlunde afbalancerer det andet. Det er også sandsynligt, at folkelønnen vil ligge lavere i de kommuner, der har en lav skatteprocent, end dér, hvor man har en høj, og også det vil komme landbrugerne til gode.

Men naturligvis opnås balancen bedst i år, hvor landbrugernes personlige indtægt er høj, medens ejendomsskatterne føles mere trykkende, når den personlige skat bliver ringe, fordi der derved spares mindre, end det ellers ville være tilfældet.

Men vil man have et sådant skattesystem, må man naturligvis tage det onde med det gode; så kan det ikke hjælpe, at man pludselig kommer og forlanger det lavet om, fordi der tilfældigt et enkelt eller nogle få år indtræder konjunkturer, som man mener ikke passer nøje til det system, man i almindelig-